

Број: 43-99/23-ГВ

Градско веће града Београда, на седници одржаној 29. марта 2023. године, решавајући по жалби обвезнika накнаде SI LINE DOO BEOGRAD (ZEMUN), са седиштем у Београду, ул. Мије Алексића бр.11а, које заступа директор Илдико Сестак, изјављеној против решења Јавног предузећа „Путеви Београда“ Београд, улица 27. марта број 43-45, VII број: 43-2463/22-1 од 26.12.2022. године, о висини накнаде за коришћење делова путног земљишта општинских путева и улица и другог земљишта које користи управљач јавног пута на територији града Београда за 2022. годину, на основу члана 136 тачка (1) и члана 137 тачка (1) Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/16 и 95/18 - аутентично тумачење), члана 26 став 1 тачка 4 Закона о главном граду („Службени гласник РС“, бр. 129/07, 83/14 –др. закон, 101/16 – др. закон, 37/19 и 111/21 – др. закон) и члана 68 Одлуке о градској управи града Београда, („Службени лист града Београда“, бр. 126/16..... 71/21, 94/21,111/21, 83/22 и 96/22), донело је

РЕШЕЊЕ

Одбија се жалба обвезнika накнаде SI LINE DOO BEOGRAD (ZEMUN), са седиштем у Београду, ул. Мије Алексића бр. 11а, изјављена против решења Јавног предузећа „Путеви Београда“ Београд, улица 27. марта број 43-45, VII број: 43-2463/22-1 од 26.12.2022. године, као неоснована.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Решењем Јавног предузећа „Путеви Београда“ Београд, 27. марта 43-45, VII број: 43-2463/22-1 од 26.12.2022. године, у ставу 1, утврђена је висина годишње накнаде за коришћење делова путног земљишта општинских путева и улица и другог земљишта, које користи управљач јавних путева на територији града Београда за 2022. годину, у укупном износу од 4,894.13 динара, обвезнiku накнаде SI LINE DOO BEOGRAD (ZEMUN), са седиштем у Београду, ул. Мије Алексића бр.11а, ПИБ:104456112, које заступа директор Илдико Сестак, које се налази на кат. парцели улице 540/1, КО ЗЕМУН ПОЉЕ, општина ЗЕМУН, у површини од 17 м², које обвезнik накнаде користи за приступ објекту који се налази на кат.парцели 540/1, КО ЗЕМУН ПОЉЕ, општина ЗЕМУН, у којем обавља пословну делатност. У ставу 2 диспозитива наведено је између осталог да се обвезнik накнаде обавезује да утврђени укупни годишњи износ накнаде за 2022. годину, плати у 12 једнаких месечних рата, а висина месечне рате износи 407,84 динара, уз напомену да је ослобођен ПДВ-а, сходно члану 25 став 2 тачка 2 Закона о ПДВ-у. Ставом 3 наведеног решења утврђено је да обрачун износа накнаде за коришћење делова путног земљишта и другог земљишта које користи управљач општинског пута и улице, и то, улице којом се не креће јавни превоз износи 17m², а износ предметне накнаде обрачунат је у складу са Одлуком о накнадама за коришћење јавних путева за територију града Београда

("Службени лист града Београда", бр. 118/18, 26/19, 17/20, 9/21 и 120/21), тако што се прво обрачунају износи из ниже групе, а онда износи из више групе, уколико површина коришћеног земљишта прелази површину од 50m², 250m² или 500m². Обвешник накнаде је сходно Закону о рачуноводству ("Службени гласник РС", бр. 73/19 и 44/21 -др. закон), разврстан као мало правно лице, те је остварио право на олакшицу за накнаду за коришћење делова путног земљишта општинских путева и улица и другог земљишта које користи управљач и накнаду плана у износу од 70% у односу на прописани износ.

Против предметног решења, SI LINE DOO BEOGRAD (ZEMUN), са седиштем у Београду, ул. Мије Алексића бр.11а, које заступа Илдико Сестак благовремено је изјавило жалбу, у којој између остalog наводи: да је побијано решење донето дана 26.12.2022. године, а да се односи на целу 2022. годину, услед чега садржи елементе ретроактивности; да није јасно на који начин је утврђено да жалилац користи 17 m² улице којом се не креће јавни превоз, када о томе у решењу нема никаквог обавештења; да жалилац користи другу руту за приступ објекту, при чему исти уопште не гради објекат у ул. Мије Алексића бр. 11а, а да је објекат одавно саграђен и да није у власништву жалиоца, већ трећег лица, од кога га жалилац закупљује, па су и у том смислу наводи из побијаног решења неприхватљиви; да се предметни објекат и његова околина налазе на кат. парц. 540/1 КО ЗЕМУН ПОЉЕ, која је у приватном власништву, као и да жалилац нема информацију која је геодетска институција снимила објекат и да није имао увида у базу података, нити у елаборат, који се наводе у ожалбеном решењу, те се предлаже да другостепени орган усвоји жалбу и поништи побијано решење, те обустави поступак у односу на жалиоца.

Увидом у све списе предмета, утврђено је да је првостепени орган сходно члану 166.ст. 3. Закона о општем управном поступку, доставио одговор на жалбу и изјаснио се на наводе жалбе, истичући да су неосновани, из разлога наведених у образложењу ожалбеног решења. У вези навода жалбе „да је решење донето дана 26.12.2022. године, а да се односи на целу 2022. годину и да садржи елементе ретроактивности“, првостепени орган указује да је управни поступак у овом предмету покренут достављањем Обавештења VII бр. 43-2463/22 од 24.11.2022. године обвешнику, који је Обавештење примио дана 09.12.2022. године, односно у години у којој је решење и донето, као и да је чланом 7. став 3. Одлуке о накнадама за коришћење јавних путева за територију града Београда („Службени лист града Београда”, бр.118/18, 26/19, 17/20, 9/21 и 120/21) прописано да је предметна накнада годишња и да се плаћа у 12 једнаких месечних рата, као и да обавеза плаћања рата по ожалбеном решењу почиње да тече од дана пријема решења, те се наводи жалиоца о ретроактивности не могу узeti као основани.У вези са наводима жалиоца „да није јасно како је утврђено да користи означених 17 m² путног земљишта и да користи другу руту за приступ објекту“, првостепени орган истиче, да је као управљач јавних путева на територији града Београда преко овлашћене геодетске институције, извршено геодетско снимање прикључака објекта на улице или општинске путеве на територији града Београда, којом приликом су прибављене све потребне геодетске подлоге и сачињена база података, из које се види површина делова путног земљишта општинских путева и улица, која се односи на приступ пословним објектима и која садржи релевантне податке за утврђивање накнаде за коришћење делова путног земљишта и другог земљишта које користи

управљач општинског пута и улице, а које обvezник накнаде користи за приступ објекту у којем обавља пословну делатност, а што је образложено и у ожалбеном решењу; да наведено потврђује и Катастарско-топографски план са орто-фото планом прикључка достављеним обvezнику уз Обавештење, што првостепени орган сматра релевантним материјалним доказом за утврђивање чињеница од значаја у овој управној ствари, нарочито с обзиром на одредбу члана 7. став 1. Одлуке о накнадама за коришћење јавних путева за територију града Београда, којом је прописано да се обрачун површине коришћеног земљишта код накнаде за коришћење делова путног земљишта општинских путева и улица и другог земљишта које користи управљач врши на основу техничке документације или мерењем на лицу места, уколико није могуће доћи до пројектно техничке документације; да с обзиром на наведено, а како жалилац није доставио ниједан доказ којим би учинио вероватним своје наводе да користи други приступ објекту, ни ови наводи се не могу узети као основани. Даље, поводом навода жалиоца „да не гради објекат у ул. Мије Алексића бр. 11а, да је исти одавно саграђен, као и да није у његовом власништву“ и да се предметни објекат и његова околина налазе на кат. парц. 540/1 КО ЗЕМУН ПОЉЕ, која је у приватном власништву“, првостепени орган истиче да је Законом о накнадама за коришћење јавних добара („Службени гласник РС“, бр. 95/18, 49/19, 86/19- усклађени дин. изн., 156/20- усклађени дин. изн. и 15/21- доп. усклађених дин. изн.) прописана накнада за коришћење делова путног земљишта јавног пута и другог земљишта које користи управљач јавног пута, чији је обvezник корисник тог земљишта, док је чланом 203. истог закона, прописано да је основица накнаде за коришћење делова путног земљишта метар квадратни путног земљишта у зависности од значаја пута, а које обvezник накнаде користи за приступ и изградњу објекта, осим домаћинства; да из цитираних одредаба произилази да је обvezник предметне накнаде корисник земљишта које га користи или за приступ или за изградњу објекта у којем обавља пословну делатност, а не за приступ и изградњу (у смислу приступа ради изградње објекта); да је такође, увидом у податке Катастра непокретности за кат. парц. 540/1 КО ЗЕМУН ПОЉЕ утврђено да нису тачни наводи жалиоца да је ова парцела у приватном власништву, већ је на истој уписана државна РС својина, а на основу Одлуке о категоризацији општинских путева и улица на територији града Београда („Службени лист града Београда“, бр. 139/2020) улица Мије Ковачевића утврђена је као улица у надлежности ЈП „Путеви Београда“ Београд, као управљача, те се ни ови наводи жалиоца не могу усвојити као основани. У погледу навода жалиоца „да нема информацију која је геодетска институција снимила пословни објекат и да није имао увида у базу података, нити у елаборат који се помињу у ожалбеном решењу“, првостепени орган истиче да су на Катастарско-топографском плану са орто-фото планом прикључка, достављеним жалиоцу уз Обавештење, наведени сви општи подаци о геодетској институцији која је вршила снимања, а да је жалилац у ранијем току поступка, по пријему Обавештења, на које није изјавио благовремену Примедбу, могао затражити увид у целокупну Техничку документацију, што није учинио. Уз одговор на жалбу, првостепени орган је доставио Катастарско-топографски план са ортофото планом прикључка.

Разматрајући жалбу, побијано решење и све списе који се односе на овај предмет, утврђено је да је поступак који је претходио доношењу решења правилно спроведен и да је решење на закону засновано, а жалба неоснована.

Другостепени орган је мишљења да доношењем ожалбеног решења није повређено право на штету жалиоца, из разлога које је навео првостепени орган у образложењу решења, односно у одговору на наводе жалбе, које у потпуности овај орган прихвата.

Одредбама члана 186. став 1, тачка 4) Закона о накнадама за коришћење јавних добара ("Сл. гласник РС", бр. 95/18, 49/19, 86/19, 156/20 и 15/21), прописано је да је накнада за коришћење јавних путева у смислу овог закона - и накнада за коришћење делова путног земљишта јавног пута и другог земљишта које користи управљач јавног пута, а одредбама члана 202, да је обvezник накнаде за коришћење делова путног земљишта јавног пута и другог земљишта које користи управљач јавног пута, а које је у општој употреби - корисник тог земљишта.

Одредбама члана 203. наведеног закона, прописано је да основица накнаде за коришћење делова путног земљишта метар квадратни (m^2) путног земљишта у зависности од значаја пута, а које обvezник накнаде користи за приступ и изградњу објекта, осим домаћинства; а одредбама члана 204, да је висина накнаде за коришћење путног земљишта државног пута и другог земљишта које користи управљач пута прописана у Прилогу 10, Табеле 11. и 11.1. овог закона, а износ накнаде за коришћење путног земљишта општинског пута и улице и другог земљишта које користи управљач општинског пута и улице прописана је у Табели 12. овог закона. Јединица локалне самоуправе прописује својим актом износ накнаде и олакшице за накнаде за општинске путеве и улице.

Одредбама Одлуке о накнадама за коришћење јавних путева за територију града Београда ("Службени лист града Београда", бр. 118/18, 26/19, 17/20, 9/21 и 120/21), утврђује се висина накнаде и олакшице за коришћење јавних путева за територију града Београда који припадају управљачу јавних путева града Београда.

Чланом 3. ст.1 Одлуке прописано је да је обvezник накнаде за коришћење делова путног земљишта општинских путева и улица и другог земљишта које користи управљач корисник тог земљишта.

Чланом 4. ст.1 наведене Одлуке прописано је да је основица накнаде за коришћење општинских путева и улица метар квадратни (m^2) земљишта у зависности од површине коришћеног земљишта и значаја општинског пута и улице, а које обvezник накнаде користи за приступ и изградњу објекта бензинских станица, хотела, мотела, ресторана, ауто сервиса, продавница, стоваришта, мегамаркета и других објекта у којима обvezник обавља пословну делатност), осим домаћинства.

Чланом 5. ст.1 наведене Одлуке, прописано је да за коришћење делова путног земљишта општинског пута и улице и другог земљишта које користи управљач, а које корисник земљишта из члана 3. став 1. користи за приступ и изградњу објекта (бензинских станица, хотела, мотела, ресторана, ауто сервиса, продавница, стоваришта, мегамаркета и других објекта у којима обvezник обавља пословну делатност), осим домаћинства, плаћа накнаду зависно од површине коришћеног земљишта и значаја општинског пута и улице у висини приказаној у табели

Површина коришћеног путног земљишта	Износ накнаде (динара/м2 коришћеног путног земљишта)		
	Општински пут	Улица којом се креће јавни градски превоз	Улица којом се не креће јавни градски превоз
до 50 м2	1.028,18	1.028,18	411,27
51 - 250 м2	616,91	616,91	246,76
251 - 500 м2	308,45	308,45	123,38
преко 500 м2	154,23	154,23	61,69

Одредбама става 2, наведеног члана 5, прописано је да се обрачун износа накнаде из претходног става врши тако што се прво обрачунају износи из ниже групе, а онда износи из више групе, уколико површина коришћеног земљишта прелази површину од 50 м², 250 м² или 500 м².

Одредбама члана 7, став 1 Одлуке о накнадама за коришћење јавних путева за територију града Београда, прописано је да се обрачун површине коришћеног земљишта код накнаде за коришћење делова путног земљишта општинских путева и улица и другог земљишта које користи управљач врши на основу техничке документације или мерењем на лицу места, уколико није могуће доћи до пројектно техничке документације.

Такође, обvezник накнаде је сходно Закону о рачуноводству („Службени гласник РС”, бр. 73/19 и 44/21 -др. закон), разврстан као мало правно лице, те је остварио право на олакшицу за накнаду за коришћење делова путног земљишта општинских путева и улица и другог земљишта које користи управљач и накнаду плана у износу од 70% у односу на прописани износ из члана 5. став 1, Табела 1. Одлуке о накнадама за коришћење јавних путева за територију града Београда ("Службени лист града Београда", бр.118/18, 26/19, 17/20, 9/21 и 120/21).

Из доказа у списима предмета, посебно увидом у Катастарско - топографски план са орто-фото планом прикључка објекту неспорно је утврђено да жалилац, за приступ пословном објекту постојећем на кат.парцели 540/1, КО ЗЕМУН ПОЉЕ, општина ЗЕМУН, у којем обавља пословну делатност, користи делове путног земљишта општинских путева и улица које користи управљач јавних путева на територији града Београда, на кат. парцели 540/1, КО ЗЕМУН ПОЉЕ, општина ЗЕМУН, у површини од 17 м², и то улице којом се не креће јавни превоз. Сходно томе правилно је првостепени орган, донео ожалбено решење, о висини годишње накнаде за 2022. годину, у укупном износу од 4,894.13 динара, ослобођеном ПДВ-а, сходно члану 25 став 2 тачка 2 Закона о ПДВ-у и уз олакшицу од 70% (разврстан као мало правно лице) у односу на прописан износ из чл.5 став 1, Табела 1, Одлуке о накнадама за коришћење јавних путева за територију града Београда.

Другостепени орган је ценио све наводе истакнуте у жалби али исти нису могли утицати на доношење другачије одлуке у конкретној управној ствари, с обзиром на чињеницу да је првостепени орган своју одлуку засновао на подацима из Катастарско - топографског плана са орто-фото планом

прикључка објекта, односно извода из Базе података снимљених прикључака комерцијалних објекта на улице или општинске путеве на територији града Београда, коју је израдила овлашћена геодетска институција.

При томе напомиње да је жалилац о наведеном обавештењу дописом првостепеног органа VIII број: 43-2463/22 од 24.11.2022. године, дана 09.12.2022. године (повратница у списима предмета), којом приликом му је достављен Ситуациони план са означеним површинама делова путног земљишта општинских путева и улица, који се односи на приступ објекту, а да су на Катастарско-топографском плану са орто-фото планом прикључка, достављеним жалиоцу уз Обавештење, наведени сви општи подаци о геодетској институцији која је вршила снимања, као и да је жалилац у току поступка, по пријему Обавештења, могао затражити увид у целокупну Техничку документацију, што није учинио.

На основу свега изложеног, а сходно члану 170 став (1) тачка 1) Закона о општем управном поступку ("Службени гласник Републике Србије", број 18/16 и 95/18 - аутентично тумачење), решено је као у диспозитиву.

Упутство о правном средству:

Против овог решења није допуштена жалба, већ се може непосредно покренути управни спор тужбом Управном суду у Београду, у року од 30 дана од дана пријема решења.

ГРАДСКО ВЕЋЕ ГРАДА БЕОГРАДА
Број: 43-99/23-ГВ – 29. март 2023. године

ПРЕДСЕДНИК ГРАДСКОГ ВЕЋА
Александар Шапић, с.р.

Доставити:

- Секретаријату за управу
- Писарници

